

punkt. Men jeg maa jo rette mig efter Formanden, naar han giver mig Ordet, og jeg skal da straks begynde med at udtale, at det er nogle Forhold, der vedrøre Hypotekforeningerne, jeg gerne vilde sige lidt om. Det er altsaa Spørgsmaal, som nærmest vedrøre den højtærede Finansminister; jeg haaber, han maa blive bekendt med de Udtalelser, jeg i den Anledning vil føre frem.

Som ærede Medlemmer vide, har Hypotekforeningsvirksomheden i de senere Aar udviklet sig betydeligt. Det er en 14—15 Aar, siden Hypotekforeningsbevægelsen begyndte; det var navnlig Direktør Hein her fra København, som rejste Bevægelsen og oprettede den første Hypotekforening herinde i København. Siden da er der oprettet 9 Foreninger. Der er for Øjeblikket 9 Foreninger i Virksomhed, hvoraf de 5 have Sæde her i København og 4 i Jylland, i Aalborg, Randers, Aarhus og Herning. Det er nu et Ønske hos disse Foreninger, et Ønske, som ikke alene næres indenfor Foreningerne, men som, kan jeg godt sige, i endnu højere Grad næres blandt danske Grundejere, at disse Foreninger maatte faa Stempelfrihed for deres Kasseobligationer i Lighed med, hvad Kreditforeningerne have. Hypotekforeningernes Fællesudvalg modtog i Sommeren 1907 en Skrivelse fra de danske Grundejeres Fællesudvalg, hvori dette opfordrede Hypotekforeningernes Fællesudvalg til at arbejde sammen med dem for at opnaa, at Hypotekforeningernes Kasseobligationer kunde faa den samme Stempelfrihed som Kreditforeningsobligationer. Man henvendte sig den Gang til den daværende Finansminister Vilhelm Lassen; det var i Oktober 1907. Vilhelm Lassen tog ganske velvilligt paa Sagen, men kunde imidlertid ikke straks give Tilsagn om Stempelfrihed; han bad om nogen Udsættelse, inden han gav det endelige Svar. Imidlertid vide vi jo, at Vilhelm Lassen døde ud paa Foraaret 1908, og siden den Tid er der ikke blevet rettet nogen egentlig Henvendelse til Ministeriet. Jeg finder derfor Anledning til paa ny at bringe Sagen i Erindring. Jeg gør det, fordi det ikke er ualmindeligt, men tværtimod ret almindeligt, naar Grundejerne omkring i Landets Købstæder holde Møder, at de da vedtage Resolutioner i den Retning. Der er vedtaget saadanne Resolutioner af Grundejerne baade her i København og paa Fyn og vistnok ogsaa i Jylland, om at en saadan Tilladelse til Stem-

pelfrihed for Kasseobligationer maatte gives fra Finansministeriets Side.

Den Gang de første Hypotekforeninger blev oprettede — det var omkring 1895 —, da var det paa Grund af Stempelovens Forbud mod at udstede Obligationer til Ihændeoveren umuligt at faa de emitterede Kasseobligationer noterede paa Børsen. Dette gav Anledning til, at man henvendte sig til den daværende Finansminister, som saa fremlagde Forslag herom i Folketinget; det var den 14. December 1895. Det blev gentaget et Par Aar, indtil det endelig resulterede i, at vi fik Loven af 18. December 1897. Denne Lov gav altsaa Tilladelse til, at disse Foreninger, som vare stiftede for sekundære Laan, fik Stempelbegunstigelse, saaledes at de kunde udstede Obligationer, lydende paa Ihændeoveren, mod $\frac{1}{6}$ pCt.'s Stempel. Det er denne Stempelpligt, Foreningerne nu finde, de burde fritages for. Foreningernes Virkeomraade var den Gang lille; der var, da Loven blev vedtagen, kun udlaant ca. 3 Mill. Kr.; men siden har Foreningernes Virksomhed udvidet sig og udviklet sig betydeligt, saaledes at der fra 1ste April i Aar var for ca. 80 Mill. Kr. Hypotekforeningsobligationer i Omløb. Det forekommer derfor Foreningerne, at Tiden nu maatte være kommen til at faa dette Forhold ordnet saaledes, at Hypotekforeningerne, der have indarbejdet sig saa stærkt og nu ere et saa fast Led til Ordning af Realkreditlen her i Landet, fik den samme Stilling som Kreditforeningerne, og jeg vil derfor gerne rette den Henstilling til den højtærede Finansminister, at han vil tage det Forhold under Overvejelse, saaledes at vi kunde naa til i den Henseende at være nogenlunde ligestillede med Kreditforeningerne — fuld Ligestilling kan der selvfølgelig ikke være Tale om, men altsaa Ligestilling paa dette Punkt.

Det ærede Medlem fra Højrup (Deutzer) talte forleden Dag om forskellige Ting, han fandt nemt kunde ændres. Han nævnedes adskillige Ting. Jeg skal ikke gentage, hvad han nævnedes — han nævnedes f. Eks. Nedsættelsen af Myndighedsalderen, men han nævnedes ogsaa et andet Forhold, som staar i Forbindelse med de Foreninger, jeg her taler om, nemlig Spørgsmaalet om Bevilling til at tage højere Rente end den normale, 4 pCt. Det ærede Medlem fandt det ret meningsløst, at Foreninger, der vare stiftede paa den Maade, at de skulde have højere Rente end 4 pCt., for hvert enkelt Tilfælde skulde søge om